

VADÁSZ-ÉS VERSENYLAP.

Csütörtök, június 10.

16. sz.

Második évfolyam 1858.

Pesti löversenyek.

Intézők: gróf Hunyady József, ifj. gróf Batthyány István, Heinrich Nep. János lovag, b. Wenkheim Béla, gr. Szápáry Antal, gróf Zichy Edmund. **Bírák:** gr. Batthyány László és gróf Festetics Géza. — **Teherre ügyelő:** gróf Zichy Edmund. — **Indítók:** báró Oezy Béla és Cavaliero Fer. urak.

ELSŐ NAP.

Szombat, június 5. Miután a megnyitó versenyhez nem találkozott elegendő aláírás, a versenyek legérdekesebbike, t. i. a Császárdíj kezdte meg a mai napot. Ezen versenynek nem várt eredménye valóban meglepő volt a közönség azon részére, melly a versenyzés számtalan fény- és árnyoldalait egész kiterjedésében nem ismeri, és nem is foghatja fel, milly roppant változást idéz elő a pályán megjelenő lovak közt a távolság, földalap különbsége, időjárás és egy két napi czélszerű idomítás. Blemishnek győzelme, a bécsi pályán tanúsított verseny-képeségénél fogva, sokaktól majdnem kétség felett levő dolognak tekintetett; és ha e hiedelmet alaposan hibásnak mondanók, talán igazságtalanságot követnének el, mert a nyilvános téren észrevéttekből bátran oszthattuk a fentebbi reményt. Blemish kétség kívül jó állapotban volt, sem Bécsben, sem itt a verseny után kimerülve nem látzott, és azon egyenlőn tartós, noha nem igen sebes, menetét mindkét ízben bebizonyította; mindez természetesen nem elég ahhoz, hogy egy versenylovat — minden más jó tulajdonit méltányolva — első rendűek közzé szorozhassunk, de minden esetre nem megvetendő tényező ott, hol egy jó vezető a verseny sebességének fokozását eszközölheti; és épen itt hiányzott az, a mi Blemishre nézve hathatós előny lett volna, mert Galvanism csak alig másfél mértföldön át vezette a többieket, aztán e terhes feladat Blemish vállaira háramlott, sőt az utolsó mértföldtől kezdve, a vezetésen felül még Midhopeval hosszas küzdelmet kezdett, mellynek eredménye ter-

mészetesen és főleg Vandal hasznára fordult, ki mind ez idő alatt a vezető lovak háta mögött tartván magát, aránylag kevesebb részt vett a versenyzésben, mint amazok, és a mint az utolsó fordulatot meghaladták, a végversenybe elegyedett, és igazi küzdését csak itt kezdte, és sikeresen végbe is vitte. Hogy ő ugyan ezt Bécsben is kísérletre, azt láthatták azok, kik e versenyeknél jelen voltak; hogy a siker ott nem felelt meg a kísérletnek, ezt akkor egyáltalában Vandalnak nagyon meghasznált lábainak voltak sokan hajlandók tulajdonítani, és ennek némileg van is alapja. Vandalnak minden esetre a pesti pályának puhább minősége kedvezőbb volt mint a bécsié; ő sokat futott már életében és a kemény Freudenau gyepe, erősebben hatott lábaira, mintsem hogy akkor, midőn az öregebb pályázó lovakban kisebb vagy nagyobb mértékben található merevedtség a kimelegedés által szünni kezd és az inaknak ruganyossága visszatér — tökéletesen otthonos lehetett volna és valódi tehetségéhez képest versenyezhetett volna; a mi Pesten éppen ellenkezőleg volt, mert itt a puhább földön, minden visszahatás nélkül nyerte vissza izmainak nyulánkságát, és noha midőn utólszor a nyerőpontnál átellenben ment, járása a kimerültség alakjában tűnt fel, mind e mellett szívós sajátsága minden ugrással legyőzte a látszólagos fáradtságot és mint egy tökéletesen bátor és jószívű ló végezte feladatát. Nem akarjuk azonban elfelejteni, hogy az egész verseny annyira az ő kedvére hajló alakban történt, hogyha Blemish Vandallal egy istállóból jött volna, nem tehetett volna neki jobb szolgálatot, mint azt, hogy a versenyben a vezetést majdnem végig vitte, és ezen felül Mindhopenak megtöréséhez segédkezett nyújtott; ő tehát végig tette meg azt a szolgálatot, melyet Galvanism csak az első másfél mértföldön át teljesíthetett. Mindhope is igen derekasan futott, és ha ő, a helyett, hogy Blemishel az utolsó mértföldön át küzdött, Vandal szerepét játszotta volna, talán más fordulatot vőn a verseny; hozzájárul ehhez még azon körülmény is, hogy a nyerőponthoz egy fél mértfölddel, lovasa egyik kengyelét kirúgta és elvesztette, és mindamellert megbirta lovát tilni, sőt a végversenyben még küzdhetett is. Ha tehát mind ezt egybevetjük, nem lehet eléggé ajánlanunk, hogy versenyeknél, el ne bízzuk magunkat, mert bizony sokszor meghiúsul, a mit feldönthetetlen következésnek hittünk. De más részt szintűgy arra is emlékeztet, hogy nem kell elcsüggedni, és a mi ma nem sikerül, talán sikerülhet máskor. Ezen verseny élő bizonyossága a most mondottaknak, és nem hiában emlékeztete a „jós“ e lapok számában, hogy gróf Hunyadynak helyes tapintata a legméltóbb díszeteket fog aratni, mert az idej versenyben szintűgy, mint little Harry évében, a nevezett gróf győzött a határozott Kedrenos ellen. Hogy a köztiszteletű grófnak diádala a legélénkebb örömmel és lelkesedéssel fogadtatott, nem is kell bizonyítanunk, hisz mindenki csak a legőszintébb örömmel lehet telve, ha olly kitaró és fáradhatatlan versenyző, mint ő, aratja fáradságának megérdemlett koronáját.

A nemzeti díjérti verseny nem adott küzdésre alkalmat, mert a polgári istállóból kiállított lovaknak fölénye a másik két pályázó fölött, a verseny első fél mértföldében már úgy kitetszett, hogy azok kényök és kedvök szerint nyertek. Ez volt gr. Batthyány Istvánnak első díj nyerése, melly általános örömmel és meglepéssel fogadtatott.

Cyrene igen szépen nyerte el a Széchenyidíjat, nem is hiszszük azt, a mi állította, hogy Jenny másképp lovagolva nyerhetett volna, mert Cyrenének szépen elnyúló iránya, és minden perczen kész sebessége, igen nehezen legyőzhető ellenné teszi. Brother to King of Troy nagy teherrel ment, a mi már a verseny közepe felé elvitázhatlanul súlyosodott reá és a diadal lehetőségét meghiúsította.

A vadászverseny igen érdekes volt, mert Themby nagy kedvencz levén, diadalát sokáig kétségtelennek hitték, nem is volt a verseny sorsa elébb eldöntve, mint az utolsó fordulónál, hol Thembynek sebességétől fel kellett volna tenni, hogy innen kezdve minden ugrással Squire of B. magától eltávolítja és az egész verseny által megtartott sorozatban érkezendnek be. De nem úgy lön, mert ezen épen olly váratlan, mint érdekes verseny eredményének elhatározása a kedvencz ellen, csak az utolsó ugrásokban döntetett el, és a közönségtől legélenkebb részvételt kísértetett. Nem is lehet ezen eredményt másképp megfejtteni, mint az által, hogy Squire of Benschamnak jeles lovasa, a legszabályosabb türelemmel használta fel mindazon esélyeket, mellyeket Thembynek erőszakolt vezetése neki nyújtott, és a válságos végpercekben nagy ügyességgel győzelmére fordította.

A versenyek egyébként a legpontosabb modorban folytak le; részleteit alább közöljük.

Első Császárdíj 1000 db cs. k. ausztr. arany. Futhat 4 éves és idősb minden országbeli mén- és kanca ló. — $3\frac{1}{2}$ mföld. Tét: 250 pft; a verseny előtt egy hónappal bejelentve a bánat csak 70 pft. Teher: 4é. 105 font; 5é. 111 font; 6é. és idősbre 114 font. Kancazára 3 fonttal, ausztriai birodalomban született lóra 5 fonttal kevesebb. Egy első császárdíj (ezelőtt 1-ső oszt. államdíj) nyerőjére 4 fonttal, két illy díj nyerőjére 5 fonttal, három vagy több illy díj nyerőjére 8 fonttal több. A tét- és bánatpénz összegének fele az első, fele a második lóé.

Gr. Hunyady József 6é. p. m. V a n d a l, ap. Van Tromp	114 f. Bloss . . .	1
Gr. Henckel Hugo 5é. sga. m. M i d h o p e, ap. Sotterley	111 „ Bearpark . . .	2
Gr. Pálffy Pál 4é. p. m. B l e m i s h, ap. The Cure	105 „ Lowe . . .	3
Gr. Kinsky Octavian 8é. v. p. k. Z e t a, ap. Melbourne	111 „ Aspinall . . .	0
Gr. Hunyady József. id. p. k. G a l v a n i s m, ap. Doctor	111 „ Sibley . . .	0

D'Artagnan 70 pft, Elastic, Tiff, Black Tiffany, Canrobert, Consultation k. The Y. Hack és Amati 125 pft bánattal visszavonattak.

A lovak szépen elindulván, Galvanism sebes futással vezetett, nyomában Midhope, Blemish, Vandal, Zeta ezen sorozatban mentek el először a néző hely előtt, és a mint ezt elhagyták, Galvanism a futást siettetni kívánván egy kis ló hosszzal még előbbre ment, míg a többiek iramjuk sebességét megtartották, és Blemish csak a kertész ház irányában állott be másodiknak, és a mint most a néző helylyel átellenben Galvanism lankadni kezdett, Blemish előre kapott, és a vezetést magára vette, közeletről követve Midhope-, Vandaltól, míg Zéta egypár ló hosszzal Galvanism előtt és ép anyival Vandaltól ment. Így jöttek el másodszer a néző hely előtt, és a mint ezt elhagyták, a futás Midhope által kezdetett erőszakoltatni, ki, a homokparton túl, a meddig még egymástól egyenlő távolságra futottak, most mikor a verseny utolsó mértföldjébe estek, neki ment Blemishnek és a küzdés a két ló között itt kezdődött

el. Vandal a verseny ezen stadiumában nem ment úgy, hogy különös bizodalmat lehetett volna belé helyezni, holott Blemish, a mint az izzasztó istálló háta mögé érték, és Midhope a küzdést nem látszott folytatni akarni, egészen úgy nézett ki, mintha kezébe tartaná már a verseny sorsát. De csak az utolsó fél mértföldig tartott kedvező erélye, itt Midhope újra megkezdte a küzdelmet, és az utolsó fordulónál, hol még Blemish vezetett, egyszerre balról tőle Midhope, jobbról pedig Vandal komolyan elegyedtek a küzdelembe, és olly gyönyörű végverseny következett, millyent e pályán ritkán láthattunk: mind a három ló erejének legmagasabb fokozásával sietett a célhoz, a lovasok legjobb tehetségöknél fogva igyekeztek lovaikat buzdítani, és így küzdve érték be Vandal elsőnek, fél lóhosszal Midhope előtt, ez szinte ennyivel, Blemish előtt, másodiknak. Idő: 7 p. 1 mp. Tiszta nyer. 5792 pft.

Nemzetidij 300 arany 30 arany értékű serlegben. Futhat magyarhoni 3 éves minden mén és kanca. 1 mfd. Teher: 95 font, kanczára 2 fonttal kevesebb. Lóra, melly bármit és bárhol nyert, 5 fonttal több. Tét: 40 arany, fele bánat. A tétosz fele az első, fele a második lóé.

Ifj. gr. Batthyány István p. k. Cornflower, ap. Crazy Boy . . . 98 f. O'Connor . . . 1
Gr. Zichy Aladár fek. k. Ravenswing, ap. Bob Peel . . . 93 „ Bearpark . . . 2
Gr. Károlyi Sándor p. m. Rigoletto, ap. Alert . . . 95 „ Benson . . . 0
Hg Liechtenstein Fer. sga k. Stella, ap. Sauter la Coup v. Hackfall 93 „ Joy . . . 0
Bodlondeb, Y. Sauter la Coup, Rosebud, Snowstorm, Miranda és Gomboiz visszavonattak.

Az elindulás után Rigoletto kísérlette a vezetést, közelről követve Stella, Cornflower és Ravenswingtől, de alig haladtak egy nyolczad mértföldet, Cornflower határozottan előre ugrott, utána Ravenswing, és Stella; Rigoletto hátul. Így jöttek az utolsó fordulóig, hol Cornflower és Ravenswing a másik kettőtől elválva, minden hajtás nélkül mint első és második érték be. Idő: 1 p. 55 mp.

Széchenyi díj 100 arany. Futhat minden mén és kanca. 1600 öl. 3é. 87 font; 4é. 102 font; 5é. 109 font; 6é. 113 font; idősbre 115 font. Kanczára 2 fonttal kevesebb. Lóra, melly díjat már nyert, 5 fonttal több. Tét 10 arany, fele bánat. A tétosz 40 aranyig a második lóé, azonfelül az elsőé.

Gr. Wenkheim Rudolf 4é. p. k. Cyrene, ap. Collingwood . . . 105 f. Metcalf . . . 1
G. Kinsky Octav. 4é. s. p. k. Jenny, ap. Prince Llewellyn . . . 100 „ Aspinall . . . 2
Gr. Henckel Hugo 3é. p. k. Sultana, ap. Harneitstein . . . 90 „ Bearpark . . . 0
Gr. Zichy Aladár id. p. m. Brother to King of Troy . . . 120 „ O'Connor . . . 0
Hg Liechtenstein Fer. 3é. p. k. Maritorne, ap. Don John . . . 90 „ Benson . . . 0

Igen rendes és csomóbani elindulás után, Brother vezetve ment előre, utána egymást közelről követve Cyrene, Sultana, Jenny, és Maritorne; ezen sorban mentek el a néző hely előtt, ezen túl Cyrene közelebb ugrott a vezető lóhoz míg szintén Jenny Sultana mellé jött. A homokparton túl Cyrene átvette Brothertól a vezényletet, kinek szintén Jenny is elejébe ugrott és e három ló szépen együtt tartva ment így a néző helylyel átellenbe fekvő részen, és kevés változással jöttek az utolsó fordulóig, hol a küzdelem már csak Cyrene és Jenny közt kezdetett, melly az elsőnek egy fél lóhosszszali könnyű győzelmével fejeztetett be, Brother, mint harmadik jól jött be. Idő: 3 p. 45 mp.

Vadászverseny és ostordíj. 3 mf. Tétel 25 pft. 10 pft. bánat. Futhat minden vér ló. Teher: 4é. 120 font; 5é. 125 font; 6é. 130 font; id. 135 font. Külföldi ló 5 fonttal többet, angol ló ennél is 5 fonttal többet. Ló, melly futás végeig pályán megjelent, külön 5 fonttal többet, melly pedig a verseny lejártáig nyertes volt, szintén 5 fonttal többet. Ménló mindezeknél 3 fonttal többet. 12 aláírás kell, hogy e verseny létesüljön. A második ló kétszeres tételt kap. Ur-lovarok, a szokott színekben. Az aláírás kötelez 1860. évig bezárólag. Csak egy évre aláíró 100 pft tételt fizet; f. v. f

Gr. Keglevich Béla id. sga pr. Squire of Bensham	145 f. b. Orezy Fer.	1
Gr. Kinsky Octavián id. sga k. T h e m b y, Prince Djalmatól	145 „ a tulajd.	2
Gr. Szápáry Iván id. p. k. S e a W e e d, The Seatól	145 „ a tulajd.	0
Ifj. gr. Batthyány István 6é. p. k. A l b o r a c k, Lotterytól	140 „ Benitzky Fer.	0
Gr. Zichy Aladár 5é. sga k. R e d R o s e, Bramarbastól	135 „ b. Simonyi Lajos	0
Gr. Kinsky Octavián 4é fakó m. C a e s a r, Prince Djalmatól	123 . hg Rohan Lajos	0

12 aláíró bánatot fizetett.

Első izben meghiúsult az elindulás, mert Sea Weed hirtelen megfordult, de a második izben jól sikerült. Squire of B. a néző hely előtt volt vezető, közel utána. Alborack, Themby és a többiek. Ezen túl Themby előre nyomult és két lóhosszal Squire előtt foglalt helyet, ez után Sea Weed, Alborack, Caesar, Redrose. Ezen sorozatban voltak a lovak midőn másodsor futottak el a néző hely előtt. Themby könnyen vezetve ment elől, sőt a mint másodsor ment a homokparton át, a futást siettetve és három ló hosszal volt Squire előtt; ehhez közel Sea Weed, míg a másik három egypár lóhosszal ezeket követte. De a mint most az utolsó mértföldhöz érkeztek, úgymint a néző helylyel átellenben, a verseny új fordulatot vett. Squire innen kezdve minden ugrással, mondhatnók csak hüvelyknyi előnyökkel, kisebbitette a távolságot, melly ötet Thembytől elválasztotta; már az izasztó istálló háta mögött csak másfél lóhosszal vált el a vezető Thembytől, és e különbség az utolsó fordulónál ki volt egyenlítve, mert Squire annak nyomában volt. A végverseny, melly inentől kezdődött igen érdekes volt, fokenként ugyan, de biztosan nyomult itt Squire a kancza mellé, mind a két ló erősen hajtva; míg 50 öllel a nyerőpont előtt a paripa előre kapott és fél lóhosszal mint nyertes ért be. A többi lovak közt, mellyek több lóhosszal voltak a két sárga után, még a harmadik helyért élénk küzdés támadt, és Alborack ért be harmadiknak.

MASODIK NAP.

Hétfőn június 7. — A kétéves ivadékverseny ép úgy mint tavál Cigarette által nyeretett el, melly nem csak hogy a bécsi versenyt meg nem sinlette, sőt még jobb és erősebb állapotban volt, mint ott. Ezen díjt ép úgy mint a Hazafidíjat, noha itt friss lovakkal találkozott, könnyen nyerte, és arról tett bizonyosságot, hogy magyar idomár is képes jó állapotba hozni lovait az elindulásra. És ha ezen versenynek, a majdnem kétségnélküli eldöntés, nem kölesönözhetett a nagy közönség előtt különös érdeket, nem mondhatjuk milly nagyon meglepte ezt a Károlyi tétversenyerti futás eredménye. Ha valaha kedvencz lehetett egy verseny ló, úgy ez St. Giles volt e díjra nézve; hire és tehetősége, főleg a bécsi versenyek után, alig en-

gedhete tért legkisebb kétkedésnek is az iránt, hogy még kedvetlen esély is fordulhatna reá; és noha Amati alig tekintethetett veszedelmes ellenségnek, Harlequinban sem lehetett — jó tulajdonait egyébként sehogysem akarván elvitázni — annyi bizodalmat helyezni, a mennyi St. Giles legyőzésére reményt nyújtani elegendő lett volna. Halljuk, hogy ennek tulajdonosa 2500 ftot akart tenni 100 ellen, hogy nyerni fog! és nem talált, ki e fogadásra ráálljon; és rendkívül szerencsésnek tartá magát az, ki olly fogadótársra akadt, ki csak kettőt kívánt egy ellen tétetni, midőn St. Giles ellen a többi lovakra fogadott. Mind ezen nagy előnyök mellett, mellyek a St. Giles elleni fogadásra buzdíthattak volna, mégis annyira el volt terjedve a superioritása iránti meggyőződés, hogy igen kevés fogadás jött ellene létre. Hogy ő a bécsi versenyek után lábaira szenvedő volt, azt csak post facta lehetett megtudni, mert ez a versenyek után lőn csak elhíresztelve. Elég az hozzá, hogy a mint a pályára lépett, és rövid cantérjét tevő, bekötött első lábakkal ugyan, de máskép ismeretes gyönyörű és hosszúra elnyúló ugrása a díjnak általa elnyerhetését majdnem bizonyossá tette. Harlequin ugyan igen derék ló, de azt hogy St. Gilest, míg ez ép marad, legyőzheti, gondolom alig volt, ki hitte volna, és így neki csak a második ló dicsősége jósoltatott, mert Amatinak, rövid és erőltetett száguldozása, kevés pártfogót szerzett. Ezen ló igazán szerencsétlen volt a pályán, mert minden jó tehetségei mellett, semmit sem nyerhetett, és súlyos megsántulása után, melly már a múlt télen alig kelthetett reményt, hogy valaha a pályán megjelenhet, mégis annyira helyre állott, hogy ismét versenyezhesen; de most már nem lábolhat többé fel. Származása és szép versenylő alakja őt igen becses apalónak ajánlják. St. Gilesnek letörése olly hirtelen történt, hogy noha az utolsó 200 öllel a nyerőpont előtt még a küzdelem közte és Harlequin között csak nehezen lehetett volna megjósolni az eldöntő eredményét, de itt egyszerre ugrása mind rövidebb lett, mintha orra akarna bukni és alig egy két ölnyire a bíró előtt elhaladva már megállott, úgy hogy ha ifj. gr. Battyhányi István oda nem ugrik és kantáránál fogva nem támasztja, talán fel is bukik; és ezen szomorú szolgálatot a tiszt. gróf alig pár perczezel a baleset után, Amatinak is kénytelen volt megtenni, mellynek letörése a nyerőpont előtt pár öllel történt. Valóban elszomorító látvány illy nemes állatoknak végküzdelmét láthatni, és csak az teszi tűrhetővé, hogy legalább bátran küzdöttek az utolsó perczig, mint a bajnok, ki az utolsó véreseppig viaskodik. Harlequinnek lovasa azt állítja, hogy a verseny alatt St. Gileson több ismertető jelét látta a közeldő lábbajnak; a ló minduntalan a futás alatt a galoppba lábbal változott, sőt a homokdombon egyszer úgy megbotlott, hogy azt hitték öszveesik, és noha a beérkezési egyenes vonalon még mintha tökéletes erővel küzdene, úgy fogadta el Harlequin kihívását, a táguló izmok azonban rövid idő alatt minden további versenyzést lehetetlenné tettek, és már alig bírta a nyerő pontot elérni, hogy elesüggedve megálljon. De a meglepetéseknek sora, a mai napi eseményekre nézve nem volt ezen balesetekkel, és általok megváltozott győzelmi esélyekkel befejezve. Cigarette-nek ismét megjelenése a hazafi díjban nem kevésbé meglepő lehetett a polgárdi istállóra nézve, mint Frolicnak nem várt győzelme a Biel tétversenybe volt gf. Kinskyre nézve. Cigarette mindig jó kedvvel ment, és azért azt, hogy a hazafi díjat elnyeri,

jó állapota után jósolni lehetett; de Frolicban megvan a Wolfdog vérnek sajátosság-akaratosága, és ma épen kedélyének legvidorabb színét öltötte magára, és szépen futott és nyert; a min talán mind idomárja, mind lovasa egy iránt csodálkoztak. Az asszonyosságok dija iránti versenyt érdeklélte és kísérte a közönség, és ha tudnák úrlovasaink, hogy mennyire növeli a versenyek iránti részvétet az, ha a versenyző lovakat ismerőseink, barátaink, rokonaink lovagolják, s mily élénk ohajtásokkal kísérjük a küzdő lovak működését, midőn nem csak a ló a mi kedvencünk e díjban, vagy tulajdonosát, úgy egyáltalában a versenyeket pártoljuk, de a lovasnak jó vagy rossz esélyei is személyesen érdekelnek — bizonyosan szivesebben adnák magokat a lovaglási sport e szép téren való kiképeztetésükre, mint ez valóban történik. Többnyire csakugyan azok neve fordul elő, illy díjjakérti versenyekben kik már évek óta e pályán működnek és az ifjabb sarjadék sokkal lassabban szől ki e tőrre, mint az öregek arról lelépnek, vagy pedig a versenyeknek növekedő jelentősége ezt igénybe veszi. Hiszen alig tudunk tiz magyar urlovast előszámolni, és ha ezek közt többen távollét vagy betegség miatt a versenyben nem lovagolhatnak, sokszor annyi nehézség gördül illy díjak létrejövetele elé, hogy elébb utóbb honunkban, mellynek nemzetéről azt tartja a közmondás, hogy lóra termett, illy díjak nem is fognak alakulhatni, ha idegen úrlovasokkal e hiányt ki nem pótoljuk. A mi a mai versenyt illeti, ezt elég sajnosan ismét egy baleset kísérte, Rohan L. hg. lova t. i. a verseny alatt lábát törte; szerencsére lovasa még anyi erőt volt képes kifejteni, hogy a ló véle el nem bukott, hanem mindjárt leugorván róla, magát veszedelmes bukástól menté meg. E baleset általános részvétre talált valamennyi sportsman előtt, minthogy Rohan L. hg a verseny téreni buzgó fáradozásait valóban nem érdemlett balsors kíséri; taval is e pályán egy lova, gyakorló vágatás alatt szintén lábát törte. Blemishnek győzelme igen könnyű volt, és noha Gamesternak balesete talán egyrészt ezt igazolná is, megis, ha az esélyek mérlegébe vetjük azon tényt, hogy ezen ló elindulásakor és a verseny elején általjában észrevett nehezkes ugrása arra mutatott, hogy nem olly otthonos többé a pályán, mint ezelőtt volt, igen valószínű, hogy ha Gamester a versenyben marad is, az eredmény nem változott volna.

Kétéves ivadékverseny. Tiszteletdíj 500 pft. 1857. és 1858. évekre ajánlva gróf Hunyady József és gróf Kinsky Octavian által, Angolországból 1853-ban hozott vemhes kanczák ivadékainak. 20 öllel a nyerőoszloptól kezdve egyszer körül. 110 font teher, ménre 3 fonttal több. Tétel: 100 pft; bánat 50 pft. Semmi csikó, semmi bbnatt. Az ausztriai közbírodalomban nevelt olly ivadékok, mellyek nem e kanczáktól származtak, 150 pft tételt, s 100 pft bánatot fizetnek, ha e díjért versenyeznek.

Gr. Wenkheim Rudolf p. k. Cigarette, ap. Flatcatcher v. Storm . 110 f. Bearpark 1
 Atzél Péter úr p. k. Wee Bit I-ma, ap. Bolingbroke 110 „ Benson . 2
 Csernovics Péter úr két lóért bánatot fizetett.

Wee Bit I-ma vezetett, Cigarette lóhosszal utána, a verseny így jó sebességgel folyt, majdnem az utolsó fordulóig, hol Cigarette, melly már itt Wee Bist mellé futott, elejébe kapott és könnyen nyert.

Gr. Károlyi István megújított tétversenye 5000 pft. Bel- és külföldi minden mén és kanczának 1854-től 1863-ig biztosítva. — Távolság $2\frac{1}{4}$ mfl. — Tét minden lóért 500 pft; bánat 200 pft. A második lóé 1000 pft. Teher 3é. 85 font; 4é. 105 font; 5é. 111 font; idősbre 115 font; ménre 4 fonttal több; e díj nyerőjére minden évben 5 fonttal több.

Gr. Kinsky Octavián 4é. sga m. Harlequin, ap. Prince Djalma . . . 108 f. Aspinall . . . 1
Gr. Henckel Hugo 4é. p. m. St. Giles, ap. Womersley 108 „ Bearpark . . . 2
Gr. Zichy Aladár 4é. sga m. Amati, ap. Womersley 108 „ O'Connor . . . 0
Elastic bánatot fizetett.

St. Giles az elindulás után mindjárt előre ugrott, és mérsékelt sebességgel vezetett, Harlequin 2 ló hosszal utána, ez után Amati hasonló távolságban. Így mentek el először a néző hely előtt; ezentúl a futás sebesebb lett, de a lovak állásában nem lön változás míg nem a partra értek, melyet meghaladva a vezető St. Giles kezdé a versenyt erőszakolni, Harlequin a távolságot, melytől őket elválasztá fokónként kisebbitette, míg Amati a megmaradt ott, hol eddig ment. Az izzasztó istálón túl a lovak jó sebességgel haladva, Harlequin mindég jobban közeledett St. Gileshez és az utolsó fordulónál el is érte; innen kezdve a két ló hatalmasan küzdött a győzelemért, és bizonytalannak látszott még az eredmény, mert mind a két ló a legnagyobb erőmegfeszítéssel futott. Egyszerre St. Giles lovasa az ostort emelte, és ekkor a verseny sorsa elhatározottnak látszott, Harlequin minden ugrással elnyúlt a lankadó kedvencz előtt és több lóhosszal nyert, St. Giles mindig rövidebb ugrásokat tett mintha lábai alóla eltérnének, a nyerő pont előtt erősen megbotlott és még egy tántorgó ugrás után öszvetörve megállott. Amati is már a fordulótól nehezen jött be és még a nyerő pont előtt izmai megtágulása miatt megállott. — Idő 4 perc 48 mp. Tiszta nyer : 6175 pft.

Hazafi díj 100 arany. Futhat magyarhoni minden kancza $1\frac{1}{4}$ mf. 3é. 85 font; 4é. 100 font; 5é. 107 font; 6é. és idősbre 111 font. Bécsi díj nyerőjére ugyanazon évben 5 fonttal több. — Tét 10 arany. „Fuss vagy fizess.“ — A tétosz fele az első, fele a második lóé.

Gr. Wenckheim Rudolf 4é. vp. k. Cigarette, ap. Flatcatcher v Storm 100 f. Bearpark 1
Gr. Zichy Aladár 3é. p. k. Cornflower, ap. Crazy Boy 90 „ Benson 2
Id. gr. Batthyány István 4é. p. k. Toleda, ap. Mr. Green 100 „ O'Connor 3
Ifj. gr. Batthyány István 3é. fek. k. Ravenswing, ap. Bob Peel 85 „ Benson 2
Bodloneb bánattal visszavonattott.

A homokpartig a lovak egyitt maradtak, Ravenswing, Cigarette, Cornflower Toleda hátul. A parton túl Ravenswing több lóhosszal előugorván jó sebességgel vezetett, a többiek az előbbi állásban. De a néző helylyel átellenben Cigarette és Cornflower elébb a vezető lovat elhagyván, előre nyomultak, de Cigarettenek állása mindig javulván, az utolsó fordulónál már határozottan mint győztes nézett ki, és több lóhosszat tartva nyert, Cornflower második, Ravenswing és Toleda több ló hosszal e háta mögött. Idő: 2 p. 20 mp.

Báró Biel tétversenye 600 pft. Futhat a szárazföldön született minden ló $1\frac{1}{2}$ mf. — Tétel 100 pft.; fele bánat. Teher 3é. 80 font; 4é. 100 font; 5é. 106 font; id. 110 font; ménre 3 fonttal több.

Gr. Harrach Ferencz 5é. vp. k. Frolic, ap. Wolfdog	106 f. Metcalf	1
Gr. Kinsky Octavián 4é. sp. k. Jenny, ap. Prince Llewellyn	100 „ Aspinall	2
Ugyanaz 4é. vp. k. Mitzy, ap. Seamander	100 „ Joy	3

Frolic és Mitzy vezettek, közlelöl követve Jennytöl; a verseny így folyt egész a pálya feléig, hol Jenny Mitzyvel helyet változtatott; Frolic a vezetést megtartván. Ez az utolsó fordulat után határozottan ment előre, és Jennynek erőlködése daczára, de mégis hajtvá egy lóhosszal nyert.

Asszonyóságok díja 100 arany értékű serlegben 200 arany. E díj a tételekkel az első lóé, 50 arany a másodiké. — Futhat minden ló. Egyszer körül, 20 öllel a nyerőpont előtt kezdve. — Tét: 10 arany „fuss vagy fizess.“ Teher: 3é. 110 font; 4é. 125 font; 5é. 130 font; 6é. és idősbre 135 font; ménre 2 fonttal több; angol teli vérre külön 5 fonttal több. Lóra, melly futás végett gyepen sehol meg nem jelent, 5 fonttal kevesb, bécsi-díj nyerőjére ugyanazon évben 3 fonttal több. Ur-lovarok a szokott színekben.

Gr. Pálffy Pál 4é. p. m. Blemish, ap. The Cure	132 f. b. Ortzy	0
Ifj. gr. Batthyány Ist. 4é. pk. Red White and Blue, ap. Malcolm	133 „	
B. Ritter es. k. tbnok nev. 5é. sp. m. Night Hawk, ap. Irish Birde.	137 „	
Gr. Zichy Aladár id. p. m. Bzother to King of Troy	142 „	
Hg Rohan Lajos 5é. p. pr. Gamester, ap. Gameboy	138 „	

Red White and Blue elinduláskor mindjárt előugrott, mellette Brother, ezek után Gamester, úgy Blemish és Night Hawk. Ezen sorozat megmaradt az egy mértföldnyi induló oszlopig, avval a különbséggel, hogy a lovak sora a homokdombon kissé megnyúlt. Az említett oszlopon túl Blemish Gamesterhez közeledett és a néző helylyel átellenben, ezt megelőzván, a vezető lovak nyomába huzódott. Az izzasztó istálló irányában Night Hawk és Gamester elé ment, és ez a $\frac{1}{2}$ mértföldnyi induló oszlopnál, a sik gyepen jobb lábának csuklóját eltörte. Az utolsó fordulót meghaladván Blemish elébb Brother, és mindjárt reá Red White And Blue mellett előkapván több lóhosszal könnyen nyert, Right Stawk jó harmadik. — Tiszta nyereség 1995 pfl.

Mezei gazdák versenye. Futhatnak mezei gazdák saját lovai. Az első ló 75 pftot, a második 25 pftot nyer. Bejelentés a futás napján.

Indult 12 ló.

8é. sp. pr. Bereczky méneséből; tulajdonosa Paray Antal dabasi lakos	1
6é. p. k. egy vacsi hg Cöburgféle mén után, tulajdonosa Schumayer Ignác	2

Az első ló 75, a második 25 pftot nyert.

A 3-ik és 4-ik versenynap eredményét a jövő szám hozza. — A handicap határozott kedvezze: Cyrene.

Két medve története.

I.

A murányi medve.

Mult nyáron és őszszel a murányi hegységben, különösen Czigán erdei falu terjedelmes fenyültetvényei közt s a sztudnyai kertülök közelében egy medve titotte fel tanyáját. Gyakran jöttek nyomaira, sőt látták is a maczkót, de ő az erdőszeti személyzet részéről inkább kiméletet, mint üldözést tapasztalt, mert az erdővédelem rendszabályait növelé az által, hogy a juhászok tőle féltikben nem jövének többé nyájaikkal a költséges ültetvények közé, hová azelőtt loppal eljártak s tetemes károkat okoztak.

A medve akkoron málnával s fekete és veres áfonyával táplálkozott, de ezek fogytával jónak látta az átköltözést a Vohan erdőfalusi hegyi juhaklok közelébe hol a juhnyájakat gyakrabban háborgatta, de siker nélkül, mert a komondorok ébersége közelgtét mindig elárulván, zsákmányhoz nem juthatott, s a fennmaradt kevés áfonyával kellett beérnie.

A juhok ezután a beállott tél szigora miatt Murányba hajtattak s a medve ekkor ugy látszik felhagyott eddigi szerénységével, mert néhány nap mulva éjjel a vohani türes akolba rontott s itt a csak betámasztva levő ajtót olly erővel lökte be, hogy ez visszapattanva a závárhoz csapódott s bezáródván, a medve visszatérhetési útját elvágta.

Volt most drága dolog! Az akol falai erős és magas szálfákból készültek, az ajtók szintén vaskosak, ezeken áttörni nem lehet! A medve azonban, alkalmasint több hiú menekvési kísérlet után, megpillantá a szénahányó lyukat, ezen át felmászott a padlásra, a padlás zsindefyfedelét áttörte s a nyíláson kibújva leugrott és megmenté bőrét.

Néhány nappal később egy koromfekete éjen az úgynevezett vármezei rétre jött a medve, mely rét a murányi várrom közelében fekszik s hol egy igen szép köépitett juhakol — juhászlakoktól környezve áll. Nem messze ide van egy ideiglenes s csak deszkákból összeforbátolt ököristálló, mellyben épen akkor több jármos ökör állott. Medvének ezekre vetett szemet. A deszkák alá nyílást ásott s ezen az istállóba hatolt. A megriadt ökrök a korhatag istállóajtónak rohantak, ez szerencsére bedőlt s a neki vadült állatok borzasztó bögés közben a juhakol és juhászlak felé futottak, mire aztán a juhászok, bojtárok és béresek lámpával, égő szalmaesővakkal és vasvillákkal siettek a hely színére s még jókor érkeztek egy ökör megmentésére, melyet a medve erősen torkon ragadva tartott és megsebzett. A többi ökröt más erős istállóba bocsátották s a medvét fáklyavilággal riasztották el a kísérlet folytatásától.

Hasonló néhány kudarez után kalandor medvének Murány tőszomszédjába vándorolt, hol az őszi vetéseket a juhnyájakkal osztá meg; minthogy azonban ezek a havatlan télen s széna szüke miatt csahamar lekoptak, szegény maczkó alkalma-

sint sokat éhezett s megúnva az eddigi bőjtölést, végre Martinova erdőfalu mellől a kosárból két juhok elesempészett. E juhok tulajdonosa gyanúperrel élvén a juhász ellen, ki néha egy-egy juhból maga készített bográcsos húst s a kárt farkasokra és medvékre fogta, tiz éves fiával tüstént a helyszínére ment s hosszabb keresés után e fiú egy régi szénégető helyen megpillantá a medvét, a mint ez zsákmánya maradványát egész nyugalommal falatozta. Gyurko nevű murányi pór a juhbőrnek legalább még egy részét megmenthetni remélve, zajosan kiabálni kezdett a medvére, melly azonban olly neheztelő s fenyegető morgással válaszolt, hogy Gyurko fiastól megoldta a kereket s meg sem állott a murányi erdőszeti hivatalig, hol a látottakról jelentést tön.

Következő nap hajnalán az erdőszeti személyzet egy része, több puskás pór s kellő számú hajtó gyülekezett össze a medve elleni hadjáratra a martinovai völgyben, melly azonban rendkívül sziklás és hajtóvadászatra már helyzeténél fogva nem alkalmas hely. Kopókat is vittünk magunkkal s ezeknek mindjárt a völgynyílásnál tanusított nyugtalankodása elárulta, hogy itt az imént vadnak kellett járnia. S csak ugyan a vizsgálódásokból kitűnt, hogy a medve italt keresve a közelében levő forrást látogatta meg, de ezt a rendkívüli hideg miatt befagyva találta s innen a sarkaniczai pagonyba csapott át, hol a szabálytalanul összevissza hányt sziklatömbök közt hajtók nem járhatnak. Sikeretlenül kellett tehát haza térnünk.

Az itteni lakosok hasonló kirándulásokra hajtókul ingyen nem vállalkoznak, kellő számú hajtók napszáma pedig sokra rúg s így én az efféle költséges vadászatokat abba hagyva, csupán embereimet bízom meg a medvének alkalomszerűleg leendő elejtésével.

A murány-tiszolczi úttól nem messze ez időben s egymástól csekély távolságra két kosár állítottatott fel, hol a naponta őszi vetéseken legelészett juhok az éjet töltötték. Ezen alacsony kerítésű kosarakat látogatta meg most sötét éjeken csaknem rendesen a medve, de a komondorok mindannyiszor dühös ugatással jelenték közlegetét a juhászoknak, kik aztán égő szalmacsovákkal kényszeríték őt visszavonulásra. Mindamellet, éjről éjre veszedelmesebbé kezdvén válni, új vadászat lön határozva. E czélből néhány erdőszeti tisztviselő s több kerülő egy igen sötét éjen nyolcz órakor a kosarat — egyenes szögletet képezve, állotta körül. Két bojtárnak meghagyva lön, hogy a közeli juhászkunyhóban paraszt szítson s a pillanatban, midőn a medve a kosárba ugrik, szalmakévéket gyujtson meg — a világítás végett, mellynél a medvét elejteni lehessen.

Maczkó nem sokáig váratott magára s 10 óra tájban a kutyák által jelezve, de mi rosszat sem gyanítva ért a kosárhoz, könnyű szerével átugrotta az alacsony kerítést, melly között a juhok voltanak — s ekkor a szalmazsúpok meggyujtására jelt adánk. Legnagyobb boszuságunkra azonban a bojtárok a tüzet kialudni engedték s míg mi a zavarban gyufát szedtünk elé s a zsúpokat nagy ügyvel bajjal meggyujtogattuk, azalatt a medve néhány juhott megfojtott és sebtén elillant.

A juhok tovább nem maradhattak itt s Murányba hajtattak éjtszakára. A medve néhány nap múlva a kosarakat üresen találván, mérgeben tövéből felforgatta a juhászkunyhót s a kerítés karóit össze vissza hányta.

Ezentúl majdnem naponként lesbe jártunk ki a medvére, melly az őszi vetéseket szorgalmasan látogatta — s három ízben löttek is reá pór puskások, de a sötétség miatt sikertelenül. A lesjáratok alkalmával azonban egy 93 fontos farkas esett.

Medvének ez üldözést fel sem vette, sőt később egész Murány alá jött s itt véletlenül egy kerülő lövésére, ki kettős csöve két golyójával köszönté őt meg. De e lövéseknek egyike sem volt halálos, mint ezt az utána sikertelenül tett kutatások bizonyíták.

Ezen esemény után néhány nappal kalandorunk a murányi várrom alatt egy kerülőlak közelében ismét szerepelt. Ez úttal disznóhúsrá éhezett s egy sertésólnak gyöngé födelét beszakítván, felülről beugrott; a bennlevő két sertés kisebbikét megfojtá s vérét kiszívta; a nagyobbikat pedig összemarczangolta. Mindez sötét éjjel történt. A kerülőgazda nem volt honn, de történetesen két bátor izmos bojtár meghallá a borzasztó dulakodást, baltákkal ellátva a sertésöl felé sietett s a medvének — melly épen azon az úton, a merre jött, menekült — fejére több vágást intézett. A medve sem maradt adós s a bojtárok egyikének lábát megsebzé.

Csaknem hihetetlen, de megtörtént, hogy következő éjen a medve ismét megjelent. A kerülő az ablakból golyóval lőtt reá, mire morogva s erősen vérezve távozott.

Végre a negyedik éjen több kerülő gyűlt össze, csekély távolságra egymástól körülvette a lakást s ime már 7 órakor este a sertésöl felé czammogott a medve, hol Dachó Mihály kerülő hús lépésnyiről két golyót lőtt belé s ezzel kalandos életének végett vetett.

Kan hangyászmedve volt ez, $2\frac{1}{2}$ mázsát nyomott, bár éhség s alkalmasint a sok megsebzés következtében nagyon elkényszeredett. Felbontatásakor 13 régi golyót s postát találtak részint bordái közt, részint husába nőve; s azonkívül 5 új golyót, mellyek közül csak a két utolsó volt halálos.

Ma már gyérebben mutatkozik medve e vidéken; 1845-ben még a murányi erdőkerületben két hajtóvadászaton 4 öreg és 2 fiatal medve esett el, mellyek közül egymagam kettőt löttem.

Murány, martiusban 1858.

FIRBAS ADOLF

főerdész.

II.

A csertove-szeloi medve.

1855. őszével Sz. Kereszt vidékén a Garanyölgy nyiltabb terére dülő hegyaljak erdeiben dúsan termett meg a makk és a vadkörte, melly utóbbi ezikkből a tótpórnép dalolva és ujongva sietett kamrája zugait megtölteni, de egyszersmind a fenyesek lakója is oda hagyá ősi barlangját, a gyümölcsessel megáldott alsóbb magaslatokra jött le s a Csertove-Szelóban (ördög nyerge) és a Roszipánában (széjjelszórt hegy) úté fel tanyáját, honnan a makkal és körtével lepétt völ-

gyekbe tön kirándulásokat, hogy a hosszú télre zsírral lássa el magát, melyet majd később talpáról szopogasson le.

De nem csak a makkot és körtét, hanem a juhnyájakat is vonzalma tárgyául vallá a medve s midőn a nyájakból a legjobb ürüket kezdé kiválogatni: közbeszéddé és általános rémületté vált megjelenése. A széles övű ólmos botos bojtár félve kerülé az erdőt, mellyben nem vízhangzott többé gombaszedő asszonyok és leányok dala és enyelgő zajgása; a kanász és csordás levevé a kolompot marhájáról, nehogy ennek csengése a maczkó füleit háborgassa s őt a nyáj felkeresésére ösztönözze.

A rémuralom, melyet az új vendég az erdőkben gyakorolni kezdett, mélyen sérté az erdőkerülőt, a tekintélyes István csösz, mert hiszen ezelőtt ő volt az, kit Csertove-Szelóban leginkább félték és uraltak. Eleinte csak bojtármesének tartotta az egész medvekisérteket, de midőn a medve nyomából és ürítékéből valóságos létezéséről meggyőződött, elhatározá, hogy évek óta gyakorlott hatalmát a tolakodó praetendenssel nem osztja meg. Fegyvere két csövét golyóra tölté s kutatva és vizsgálódva kereste vetélytársát sokáig s hasztalanul, mert — bár a faluban születvén, 40 év óta járta az erdőt s ennek minden ösvényét, zugát ismerte, de — a keresett s naponként nyomozott medvével nem találkozhatott.

A makk és vadkörte gyérültével egyre vakmerőbb lett a medve s már a tinókat kezdé dézmálni. Egy izben egy kapronczai földmivelőnek a völgyben legelésző tehenét rohanta meg, hátába vágta első két lába éles körmeit s anélkül hogy megölte volna a szegény állatot, lágyékát mind a két oldalon kiharapta s kiszívta vérét. A tehen fájdalmas bögésére az őrző gyermek segélyért sietett haza; s egy sereg dorongfegyveres férfi már messziről nagy zajt ütve végre elriasztá a hivatlan mézáróst. A marhát le kelle vágni s e műtét után három fegyverrel ellátott földmivelő a medvére lesállást határozott. A számítás nem volt rosz, mert a medve a szégyennel ott hagyott martalékat nem feledhetvén, a csend és alkony beálltával a völgybe visszatért s minden lépténél morogva haladott a mézárálási hely felé. A kapronczai három német sógor sem vette tréfára a dolgot, vitézül szertefutamodott, egyik a másikat háta mögött üldöző bozontos medvének tartotta s a ház küszöbéig meg sem állott.

Végre a besztercei püspökség sz. keresztii uradalma erdőmesteréhez fordultak a német lakosok s magokat hajtóknak felajánlván, az erdőmester 14 puskással és 40 hajtóval megkezdé a vadászatot s a puskásokat egy fiatal sűrű fenyves fölött a hegyoldalal párhuzamosan egy mély utig állitá fel. A fiatal fenyves Roszkipana hegy csücséig nyúlik fel, melyet a tervből kihagyott keskeny mély út vág át a hegyoldalban. — István csösz jól tudta, hogy a medve minden csintette után a sziklás hegyoldalba menekül. Itt talált ő több martalék vázára s azért ő a keskeny mély útban, távol minden puskástól, vesz állást.

A hajtók szabályszerű lassusággal fürkészik át a fiatal fenyvest — István éles fülei a vad nesztét vélik hallani — felhúzott sárkánynyal vár s ime már hallja, mint tördeli a nagy vad a fiatal fenyű ágait. István sziklaként áll a mély út azon pontján, hol az jobbra a völgybe kétfelé ágazott — mindig tisztábban hallja a ne-

héz lépteket, míg végre a medve előtette a puskástól 60 lépésnyire a sűrüből kibukkant.

István ezélez, lő, a golyó a medve bordái közé fűrődik.

A többi puskás a mozsárdurranáshoz hasonlító nagy töltésű lövésről azonnal reá ismer István működésére; az erdőmester boszankodva teszi fel magában, hogy majd megmossa a fegyelmetlen esősz fejét, miért ment a puskások vonalától olly messzire.

A medve eközben a váratlan gombóc üdvözlésére fület hegyezi, dühösen néz körül s fájdalomában elbődülve nyilsebesen a puskásra esap, ki a bőszültre a második csöböl 25 lépésnyiről akar löni, de borzalom! a lökupak nem sül el s a medve Istvánhoz már első lábaival kap, de ez ügyesen kanyarodik hátra s a csapást kikerüli és az út egyik ágazatán telhető sebesen veti el magát, azt tartván, hogy szégyen a futás, de hasznos.

A medve a vadász helyére mélyen vágta be körmeit s ezen rázkódás a vérömlést annyira növelé, hogy kábultában a megfutott puskás irányát tévesztve, a másik uton ügetett le a völgybe. Ezalatt a csősz puskája kilőtt esövét biztos helyen megtöltötte, az el nem sültet rendbeszedte s lábujjhegyen visszalopózva felkeresé a megsebesült medvét, mellyet ülve pillantott meg, a mint ez sebét a vérömlés elállítása végett földdel iparkodott betömni. Egy jól ezélezott új lövés a ragadozót földre terité — s ekkor István örömujjongásai a puskásokat győzelméről tudósíták.

István esősz a fiatal fenyűfába, melly mellett a medve csapását kikerülte, keresztalakot vágott s e megjelölt fa tövében beszélé el később nekem az imént leirt történetet.

Szent-Kereszt, aprilban.

SOMLYAI ISTVÁN

uradalmi erdősz.

Kolozsvári gyep.

Nevezések a junius 1 zárnapig.

Első Császárdij.

Gr. Keglevich Béla id. p. m. P a n ap. Alarm, any. Dromedary k.

Id. gr. Teleki Dom. és b. Wesselényi Fer. 4é s. p. k. J u d i t h ap. Phoenomen, any. Norma.

Gr. Wenkheim Rud. 5é. s. p. m. C a n r o b e r t ap. Flatecatcher, any. Snowflake.

Ifj. gr. Bethlen Sándor 5é. s. p. k. L i o n e s s ap. Prince Llewellyn any. Nymph.

Második Császárdij.

Id. gr. Teleki Dom. és b. Wesseléuyi Fer. 4é. s. p. k. J u d i t h ap. Phoenomen any. Norma.

Gr. Bethlen Sándor id. s. p. k. Yelva ap. Phoenomen any. Ibla.
Tisza László úr id. barna p. k. fv. Arabella ap. Ruby.

Erdélyi díj.

Gr. Bethlen Károly 4é. sga m. Malek Adel fv. ap. Cartego.

Ifj. gr. Bethlen Sándor 4é. sp. k. fv. Marion ap. Cato.

Tisza László úr id. bpej k. fv. Arabella ap. Ruby.

Szilvási Miklós úr 5é. p. k. fv. Mártha ap. ifjabb Wellington.

A kolozsvári „asszonyok díjért“ nem versenyezhet minden fajuló, mint ez a hirdetésbe hibásan esúszott be; hanem — a „Vadász és Versenylap“ 9-ik számában közlött jelentéshez képest, csak Erdélyben vagy Magyarországon született nem telivér kelhet versenyre s ezek közül is csupán az, melly ez évben még egy díjra sem volt beírva.

A „földészek versenydíja“ 100 pft., melly összeg egészen az első lóé-

A pesti Nemzetidíjra

következő uj aláírások érkeztek:

	arany		arany
Kárász Imre úr	5	Id. gr. Batthyány István	5
Gr. Zichy Al. és ifj. gr. Batthyány Ist.	6	Gr. Csáky László	5

A pesti lóversenyek harmadik napjának (jun. 9-ki) rövid eredménye.

Batthyány-Hunyady díj: 1-ső Cyrene; nyomában Red White and Blue. — Második Császárdíj: 1-ső Harlequin, 2-ik Frolic. — I v a d é k v e r s e n y : 1-ső Cornflower, 2-dik Gombóc. — E s z t e r h á z y díj: Elsőnek Sultana érkezett be, 2-nak Jenny, 3-nak Toleda; Sultana ellen azonban óvás emeltetvén, hogy az első fordulónál a zászlós korlátot át rövidre vágott, Sultana a díjtól elesett s ez Jennynek a 2-ik hely pedig Toledának lón itélve. — Hack Stakes: Alborack a nagy közönség örömtapsai közt érkezett be elsőnek lovasával gr. Batthyány Istvánnal, Themby ellen, mellyet tulajdonosa gr. Kinsky Octáv lovagolt. —

Lóárverés Ürményben.

Gróf Hunyady József gazdaság-igazgatói hivatala közhirül adja, hogy folyó év július 1-én reggeli 9 órakor Ürmény mezővárosában Tornócz vasúti állomástól egy óra távolságra 50 darab 1, 2, 3 és 4 éves ménesbeli ló, közöttük néhány telivér származású, továbbá két angol telivér csődör, és négy angol telivér kanca, a legtöbbet ígérőnek készfizetés mellett eladatni fog. Közlebbi értesítést adhat a

g a z d a s á g - i g a z g a t ó i h i v a t a l Ü r m é n y b e n .

Eladó lovak.

Mácsán — Arad városától egy állomásnyira.

8 darab telivér és félvér csödör, 1 évestől 9 évesig.

10 darab hátsó ló, kanca és paripa.

16 darab hámos ló.

6 darab tenyésztésre igen alkalmas anyakanca, és

8 darab 1—2—3 éves csikó.

Bővebb értesülés Csernovics Péter úr mácsai uradalmi tisztségétől nyerhető.

Döry Miklós úrnál Zombán — Tolnától 1 1/2 órányira.

Angol és arab lovakból 25 év óta szaporított ménes gazdasági tekintetből kisebbítettven, főbb anyakanca, úgy szintén 1. 2. 3. és 4 éves telivér és félvér mén kanca és herélt csikók eladandók.

Lóverseny-határnapok:

Kolozsvár, jul. 26 és 27.

T. S. z. Miklós, september. 26.

S. z. Fejérvár, augusztus 21.

Nevezési zárnapok:

Junius 29. — Kolozsvár: Kisérteti verseny. (L. 9. sz.)

Julius 5. — Pardubitz: Handicap. (L. 1858. 6. sz.)

Julius 24. — Kolozsvár: Asszonyságok dija. (L. 9. sz.) — Akadályverseny. (L. 14. sz.)

Julius 25. — Kolozsvár: Vadászdij. (L. 9. sz.)

 T. előfizetőinket, kiknek előfizetése junius végéig letelik, megrendeléseik megújítására s a mellékelt előfizetési iv sikeres körözésére ezen felkérjük.

A „Vadász- és Versenylap“ szerkesztősége

TARTALOM:

Pesti lóverseny. — Két medve története. — Kolozsvári gyp. — Aláírások a pesti Nemzeti díjra. — Lóárverés Ürmenyben. — Eladó lovak. — Lóverseny-határnapok. — Nevezési zárnapok. — Előfizetési felhívás a „Vadász és Versenylap“-ra.

Megjelen e lap minden hó 10. 20. és 30-án egy iven. Előfizetést elfogad a szerkesztőség Pesten (Szervita-tér 3 sz. 2-ik em.) egész évre 10, féltre 5 fttal pp. Az 1857-ik évi első évfolyam teljes példánya kapható 6 ft. 24 kron p. p.

Tulajdonos kiadó és felelős szerkesztő Bérczy Károly.

Pest, 1858. Nyomatott Emich Gusztávnál.

 A mai számhoz aláírási iv van mellékelve.